

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

N E D E R L A N D E N .

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 12 Junij.

Het grootste gedeelte der leden van de Kamer zijn reeds naar hunne provincien vertrokken: de overblijvende bevinden zich niet meer in genoegzaam getal, om een wettig besluit te nemen. Aldus zullen de notulen der zitting van den 8. Junij, even als het Proces-Verbaal dezer vergadering van den 12, eerst in de bijeenkomst te Brussel, den 16. October, kunnen gearresteerd worden.

Het jaarlijksch verslag op den staat der inrigtingen van weldadigheid en der armen-scholen wordt der Kamer aangeboden. Dit stuk zal gedrukt en rondgedeeld worden.

Men leest eene boodschap der Eerste Kamer, waarbij wordt aangekondigd dat de wet op de Rekenkamer ook aldaar is aangenomen.

De heer *de Coninck*, Minister van Binnenlandsche Zaken, is door Z. M. belast met het sluiten der zitting van 1819—1820: de Eerste Kamer vereenigt zich met de Tweede, om de algemeene vergadering der Staten-Generaal uit te maken, waar de Minister wordt binnengeleid en uit naam des Konings verklaart, dat deze vergadering gesloten is: de terug genomen ontwerpen van wetten zullen op nieuw in de zitting te Brussel worden aangeboden.

De Minister maakt aan de twee Kamers bekend, dat H. K. H. de Prinses van Oranje-Nassau, *Douairière van Willem V*, moeder des Konings, den 9. dezer op het Loo, in Gelderland, is overleden: de Minister twijfelt niet, of de leden der Staten-Generaal en de inwoners van het Rijk zullen dit smertelijk verlies zoo zeer als de Koning betreuren.

De Vergadering is uit een gescheiden.

E N G E L A N D .

Londen, den 6 Junij.

De Koningin van Engeland is den 5 dezer te Douvres aangekomen, niet tegenstaande eene verklaring van Lord *Liverpool*, Minister des Konings, waar bij H. M. was gewaarschuwd dat onmiddellijk na hare terugkomst, *procedures* tegen haar zouden worden ingesteld, en dat haar niets overbleef dan een jaarlijksch pensioen van *vijftig duizend* ponden sterling te aanvaarden, onder voorwaarde van zich nooit op Engelsch grondgebied te laten vinden.

Heden namiddag is, door Lord *Liverpool*, aan de kamer der Lords medegedeeld de navolgende Koninklijke boodschap:

„De Koning oordeelt, ten gevolge der aankomst van de Koningin, noodzakelijk, aan de kamer der Lords zekere papieren mede te deelen, betrekkelijk het gedrag van H. M., sedert haar vertrek uit dit land, en welke Z. M. aan de onverwijde en ernstige oplettendheid der kamer aanbeveelt.

„De Koning heeft den vurigsten wensch gekoesterd, om, door alle middelen, die in zijn vermogen stonden, eene noodwendigheid te voorkomen, die zoo pijnlijk voor zijn volk als voor zijn eigen gevoel moet wezen; doch de stap, door de Koningin gedaan, laat hem geene keus over.

„De Koning, deze mededeeling doende, gevoelt het volkomenst vertrouwen, dat de kamer der Lords die

handelwijze zal aannemen, welke het regt der zaak en de waardigheid zijner kroon vereischen.”

Het gerugt loopt dat de Koningin is aangehouden, en in den *Tower* opgesloten.

D U I T S C H L A N D .

Mentz, den 4 Junij.

De Duitsche nieuwsbladen zullen buiten twijfel melden, dat de bijeenkomst der Keizers van Rusland en Oostenrijk, met den Koning van Pruisen, te Berlijn, als kort op handen zijnde aangekondigd, geen plaats zal hebben, of ten minste zullen zij verzekeren dat dezelve geen staatkundig doel hebben zal. Reeds hebben de ministeriele bladen gemeld, dat die bijeenkomst, indien dan daar nog iets aan was, slechts een natuurlijk gevolg zou zijn van de nabijheid tot elkander, waarin zich die drie Monarchen zouden bevinden, door de reizen, welke de beide Keizers doen zouden. Doch wij hebben redenen om te gelooven, dat die bijeenkomst als noodzakelijk beschouwd wordt, door de drie Souvereinen, tot het herstellen van de volmaakte overeenstemming tusschen hunne kabinetten.

Rusland wenschte de oude provincien van Polen, die nu in het bezit van Pruisen en Oostenrijk zijn, te bekomen: Pruisen zou gaarne het Groot-Hertogdom van de Rijnsche provincien tegen het Koninkrijk van Saxon uitwisselen. Oostenrijk kan in dit laatste ontwerp niet bewilligen, en gelooft in de noodzakelijkheid te zijn om in Beieren eene schadeloosstelling te vinden voor het verlies van Gallicien, welk land deze Mogendheid zou afstaan: maar men schijnt niet genegen om aan dien eisch te voldoen.

F R A N K R I J K .

Parijs, den 8 Junij.

Louvel is, den 6 dezer, ten half drie ure nademiddag, door de kamer der pairs, ter dood veroordeeld. Den vorigen dag, had hij de grootste koelbloedigheid getoond, gedurende den loop der debatten, welke van tien uren des ochtends, tot vier uren na den middag geduurd hadden. Hij heeft zeer gerust gezegd, den hertog van *Berry* te hebben vermoord, met het oogmerk om het geslacht, dat het ongeluk van Frankrijk uitmaakt, en van welk die vorst de stamhouder was, te vernielen; dat daarenboven zijne bedoeling was, achtereenvolgende den Hertog van *Angoulême*, den Graaf *d'Artois* en den Koning te vermoorden: dat hij zich *mogelijk* daarbij zou bepaald hebben. Hij heeft met nadruk volgehouden, dat hij nimmer medepligtigen gehad heeft.

Na veroordeeld te zijn, heeft hij om zijne bed-lakens verzocht, voor den laatsten nacht zijns levens.

Het vonnis tegen *Louvel* geslagen, is op de *place de Grève*, ten uitvoer gebragt. Een kwart voor zes ure des avonds, heeft de veroordeelde de gevangenis verlaten: ten vijf minuten over zes ure, was hij niet meer.

Bij gelegenheid dezer executie, was er veel krijgsvolk op de been.

— In de zitting der Afgevaardigden van den 5., heeft de Staatsraad *Camille-Jordan*, die tevens een der *liberale* Afgevaardigden is, eene schets gegeven van de beschimpingen, aan welke verscheiden liberale leden der Kamer ten doel hebben gestrekt, bij het heen gaan uit de Kamer, op den 3. dezer.

« Ik geloof, zegt de spreker, dat het noodig is zich te verzekeren, of de vrijheid dezer Vergadering binnen en buiten deze zaal heerscht; of er gepaste maatregelen genomen zijn door het Gouvernement, niet alleenlijk om de ergerlijke buitensporigheden, welke gedurende den dag van eergisteren gepleegd zijn, te voorkomen, maar ook om de bewerkers daarvan te straffen; want het is hier niets anders dan de bestraffing van hetgeen geschied is, die ons voor de toekomst kan gerust stellen. Wanneer in Engeland aan een Parlements-lid eenige hoon wordt aangedaan, wordt alle deliberatie geschorst, tot dat er voor die belediging genoegdoening is verschaft. Ik verwacht niet minder van deze kamer, en ik vertrouw, dat de genen, welke niet beledigd zijn geworden, de ijverigste zullen zijn, om daarvoor die genoegdoening te eischen. Te vergeefs hebben verscheiden dagbladen, om de daadzaken te verminken en aan de algemeene opinie eene andere rigting te geven, alles, met autorisatie van de censuur, vervalscht. Reeds eenige dagen vroeger was er een tooneel voorgevallen; een afgevaardigde (de heer *de Chauvelin*) was toegejuicht geworden, en door een groot aantal jonge lieden naar huis geleid. Deze daad wordt door geene wet verboden; echter heeft dit geen pas, en het smertte mij zelfs. Doch de tegenpartij heeft zich niet bepaald bij zulk eene soort van zegevierenden optogt aan een' gedeputeerde van haar gevoelen; maar is zoo ver gegaan, om de andere afgevaardigden te hoonen.

» Deze beledigingen hebben eergisteren een begin genomen op den persoon van den heer *Chauvelin*, en zijn in de jongste zitting op de personen van verscheiden andere afgevaardigden voortgezet. Een ieder heeft gemeend de schuldigen te herkennen. Het was geen gemeen volk; het waren menschen, welke tot één korps schenen te behooren, die men van dezelfde plaats heeft zien komen en naar dezelfde plaats terug keeren. (*de Koninklijke lijfwacht*). Deze lieden riepen met geweld *leve de Koning!* en wilden de voorbijgangers noodzaken dezelfde kreet te herhalen, en verhinderen dat men tevens *leve het charter!* daarbij voegde. Een ieder heeft daarenboven kunnen ontwaren, dat die buitensporigheden zelfs in tegenwoordigheid der gewapende magt zijn gepleegd, en geenszins door dezelve beteugeld geworden. Men scheen te vreezen dat men onder de schuldigen vermogende en geaccrediteerde personen zou aantreffen. (*Diepe indruk*). Ik vorder, dat alle deliberatie geschorst blijve, tot dat de Ministers, van het spreekgestoelte, ophelderingen komen geven, omtrent de op eergisteren voorgevallen buitensporigheden, en voornamelijk omtrent de genomen maatregelen, ten einde tegen de schuldigen te waken. Het is onmogelijk, dat zij niet van voldoende instructien voorzien zijn; daar is aan de militaire magt rapport gedaan; ik vorder, dat ons hetzelfde worde medegedeeld.

De heer *Lafitte* ondersteunt het gevoelen en de conclusien van zijnen ambtgenoot.

De heer *Leseigneur* beklimt den spreekstoel en zegt: » Ik heb het woord gevraagd, om mij te verzetten tegen het arresteren der notulen van gisteren: dezelve goed te keuren, zou zijn beraadslagen; en zulks kan de vergadering niet, in den staat van onderdrukking, in welken zij zich bevindt: om te delibereren, moet men eene volle en volkomene veiligheid genieten, en die bestaat hier niet meer voor de afgevaardigden der departementen.»

Hier geeft de spreker een verhaal van de beledigingen, aan welke hij, zoo wel als de heer *Girardin*, ten prooi is geweest.

De heer *Sivard de Beaulieu*, na aan de Kamer verslag te hebben gedaan van de gevaren, aan welke hij zelf is blootgesteld geweest, verklaart, een veertigtal welgekleede jonge lieden te hebben gezien, met stokken gewapend, het rijtuig vervolgen van de heeren *Benjamin-Constant* en *Casimir Perrier*, welke naar huis reden. De paarden van het rijtuig, zeide hij, reden snel voort, zoo dat die groep uitzinnigen, genoodzaakt het op te geven, zich onderling wegens hunne onbehandigheid beschuldigden; doch, zeiden zij, zij zullen ons bij de volgende zitting niet ontsnappen; een twintigtal geschikte knapen moeten zich aan de deur van het wetgevend paleis plaatsen. (*Geroep van verontwaardiging aan de linker zijde, en links van het centrum; ter regter zijde heerscht een doodsche stilzwijgen*).

De heer *Casimir Perrier* bevestigt het gezegde van den heer *Sivard*, en verklaart, daarenboven, dat de knecht, welke achter zijn rijtuig stond, stokslagen heeft gekregen, en dat geen politie-bediende, geen vrede-officier de daders heeft gevat.

De zegelbewaarder, de heer *de Serre*, schijnt te

gelooven, dat zulke zaken zeer eenvoudig zijn; hij zegt, dat het gouvernement, onderrigt van hetgeen er zou gebeuren, maatregelen had genomen, opdat de buitensporigheden niet al te ver zouden gaan; maar dat het niet veel niterlijken toestel daartoe had aan den dag gelegd, ten einde geene ongerustheid te verwekken; dat, voor het overige, de schuldigen zouden worden gestraft; dat er volkomen veiligheid bestaat, en dat de kamer, door te weigeren te delibereren, de algemeene noodkreet zou aanheffen.

De President begeert, dat de debatten eindigen, en dat men tot de deliberatien overga, welke aan de order van den dag zijn.

De leden van de linkerzijde (de liberalen) roepen uit, dat zij niet delibereren zullen.

De Minister van Buitenlandsche zaken verzekert, dat de leden der Kamer volkomen gerust kunnen zijn; » laten wij onze deliberatien hervatten, zegt hij, opdat men van u niet zegge, dat gij dezelve hebt willen schorsen voor de veiligheid uwer personen.»

De President wil het sluiten der debatten in omvraag brengen.

De linker zijde: wij zullen niet delibereren! en werkelijk verlaten alle de leden van dien kant hunne plaatsen, om geen deel aan de beraadslagingen te nemen. (*Er heerscht eene sterke sensatie in de Kamer*).

De sluiting der debatten wordt in omvraag gebracht door den President; toen verlaten die leden der linker zijde, welke wederom waren gaan zitten, andermaal hunne plaatsen en voegen zich bij hunne medeleden, om geen deel aan de deliberatie te nemen.

De discussie wordt gesloten. Het centrum en de regterzijde alleen keuren de redactie der notulen goed.

Het is bijna zeven uren; de zitting wordt opgeheven.

— De zitting van den 6. heeft het zelfde schouwspel opgeleverd. De liberalen, hunne plaatsen hernemende, hebben verklaard, dat zij niet delibereren zouden, zoo lang men aan de Kamer geene goedkeuring zou hebben verschaft, wegens de buitensporigheden waarover men den voorigen dag geklaagd had. De leden hadden zeer hevige twisten onderling. De heer *de Lameth* zeide tot den President: » Gij zijt geen President; gij zijt een ultra.» De heer *de la Bourdonnaye*, een der overdrevenste leden van die partij, heeft zich tot de verregaandste buitensporigheden overgegeven.

De Zegel-bewaarder hervat het woord: men roept hem verscheiden malen toe, dat hij een eerloos lasteraar is.

De President wil de goedkeuring der notulen in omvraag brengen.

De gheele linker zijde: Wij delibereren niet.

De President herhaalt: ik zal in omvraag brengen...

De heer *Casimir Perrier* staat op, en zegt met eene sterke stem: «mijne heeren! tot zoo lang de Ministers de gevraagde ophelderingen niet gegeven hebben, delibereren wij niet: *Wij worden onderdrukt.*» (*Dit baart een' diepen indruk; eene doodsche stilte heerscht op de tribunes*).

De President: » Bij het reglement is bepaald, dat met één lid meer dan de helft van de leden der Kamer, de zelve in toereikend getal is om te beraadslagen. Ik zal derhalve de goedkeuring der notulen in omvraag brengen. (*Men zwijgt*). De President receipt alsdan: » de notulen worden goedgekeurd.»

De President leest vervolgens het tweede lid van het eerste artikel der wet op de verkiezingen.

Het eerste lid, bevorens in de zitting van den 3 Junij, met eene meerderheid van 130 (waaronder vijf stemmen waren van Ministers, die tevens Afgevaardigden zijn), tegen 125 stemmen, aangenomen, luidt aldus:

« In elk departement bestaat een departementaal kies-kollegie en arrondissements-kies-kollegien.»

De heer *Dartigaux* stelt, op het tweede lid van dat artikel, een sub-amendement voor, hetwelk aangenomen wordt en aldus luidt:

» Des niettemin zullen alle de kiezers in een enkel » kollegie bijeenkomen in de departementen, welke » slechts een' afgevaardigden hebben te benoemen, » in die, alwaar het getal der kiezers de 300 niet » te boven gaat, en in die, welke, in vijf arron- » dissementen van onder-prefektuur verdeeld zijnde, » niet meer dan 40 kiezers zullen hebben.»

Alle de leden van de linker zijde blijven op hunne banken zitten, zonder eenig deel aan de deliberatie te willen nemen.

Men gaat tot het tweede artikel der wet over, luidende aldus:

« Het kies-kollegie van elk departement is zamengesteld uit de hoogst in de belastingen aangeslagen kiezers. Het getal der leden van dat kollegie staat ge-

lijk met het vijfde gedeelte van het geheel der kiezers, zonder minder dan honderd, noch boven de zes honderd te mogen zijn; met uitzondering van het departement van de Seine, alwaar het kies-kollegie uit acht honderd kiezers zal bestaan."

De heer *Courvoisier*, welke vroeger een amendement op dit artikel had voorgeslagen, wordt verzocht hetzelfde te ontwikkelen.

Hij verdedigt op nieuw het systema van de regstreeksche verkiezing, als het eenige zijnde, dat overeenkomstig met den wil van het charter is, en toont het ongelegene en het inconstitutionele aan, van het tegenwoordig stelsel, hetwelk strekt, om den ganschen invloed te geven aan achttien duizend, op negen en twintig miljoenen burgers. Hij houdt zich overtuigd, dat dit amendement aanbiedt al hetgeen gepast is, aan de groote gegoeden toe te staan, om hun genoegen te verschaffen, ter zelfder tijd, dat het aan de minder gegoeden al dien invloed verzekert, welken dezelve moeten hebben, en welke, naar zijne meening, de sterkste moet zijn. Hij eindigt met eene edele en aendoenlijke uitnodiging aan alle zijne ambtgenooten, om zich te vereenigen wegens een gemeen belang, voor de rust, den luister en het geluk van Frankrijk.

Het door den heer *Courvoisier* voorgesteld amendement luidt aldus:

» 1.º De Kamer der Afgevaardigden is zamengesteld uit 430 leden, van welke 258 worden benoemd door de arrondissements kies-kollegien, en 172 door de departementale kollegien, overeenkomstig eene door het Gouvernement op te maken tabelle, op het advies der departements-raden.

» 2.º De arrondissements kies-kollegien zijn zamengesteld uit alle de kiezers, welke hun politiek domicilium binnen de uitgestrektheid van het arrondissement hebben.

» De departementale kies-kollegien zijn zamengesteld uit de hoogst in de belastingen aangeslagen kiezers; het getal der leden van laatstgemelde kollegien staat gelijk met het vierde deel van het geheel beloop der kiezers.

» 3.º De 172 afgevaardigden, door de departementale kollegien te benoemen, zullen van nu tot de volgende zitting benoemd worden.

» 4.º Het vijfde deel der thans zitting hebbende Afgevaardigden, hetwelk vóór de gemelde zitting moet vernieuwd worden, zal door de arrondissements-kies-kollegien worden benoemd."

» 5.º Voor de volgende zittingen, zullen de departementen, wier afgevaardigden vernieuwd moeten worden, dezelve geheel in eens benoemen."

De zitting wordt opgeheven, en de discussie tot den 7. uitgesteld.

In de zitting van den 7. wordt eene merkwaardige verandering bespeurd. De doldriftige President *Ravez* die door de liberalen onophoudelijk beschuldigd werd dat hij de beraadslagingen met de schandelijkste partijdigheid naar den zin der buitensporige Koningsgezinden inrigtte, verschijnt niet meer op den Voorzittersstoel. Een der vice-Présidenten, de heer *de Villele*, bekend door zijne welsprekendheid en meer gematigde handelwijze, hoezeer dezelfde grondbeginselen aanklevende, bekleed die gewichtige plaats. Alles wordt dan ook met meer bedaardheid behandeld.

Verscheiden Afgevaardigden gaan voort met een tafereel der gruweldaden door de gewapende magt nog gedurig gepleegd, onder het oog der Kamer te brengen. De ruitery der Koninklijke wacht heeft op nieuws vreedzame burgers, vrouwen en kinderen, gekwetst of gedood.

De heer *d'Ambrugeac*, een der hevigste onder de partij der *Ultra's*, en Generaal tot de Koninklijke lijfwacht behorende, tracht zijne soldaten te verontschuldigen, met te zeggen dat men *leve de Keizer* heeft geroepen.

De voorname Bankier *Casimir Perrier* antwoordt hierop, dat de beamten der politie alléén dit geschreeuw laten hooren, om een voorwendsel tot nieuwe buitensporigheden te geven, of om eenige ongelukkigen, volgens de oude gewoonte dier heeren, op te hitsen en in het verderf te brengen.

Men beklagt zich dat de Ministers, in de dagbladen die onder hunnen invloed geschreven worden, logenachtige berigten omtrent den toestand van Parijs geven; dat men in die schriften den schijn durft aannemen, als of de volmaaktste rust heerschte; terwijl aan de *liberale* dagbladen, door de censuur, verboden is te melden, dat er bloed wordt gestort. De inwoners loopen gevaar, zich zonder achterdocht op

straten en plaatsen te begeven, die zij anders zouden vermijden, en waar zij nu kunnen omgebragt worden.

De Minister van Justitie, Zegelbewaarder, in eene lange redevoering, waarin hij poogt de gewapende magt en het Bestuur te regtvaardigen, laat het vraagstuk op de dagbladen geheel onverlet.

De heer *Benjamin Constant* wenschte, dat de rust van Parijs aan de gewapende burgerij wierd toevertrouwd.

Er ontstaat een hevige twist op de vraag, of men tot de beraadslagingen op het artikel 2 der voorgedragen wet zal overgaan. De *liberalen*, die een oogenblik te voren hadden geweigerd, deel te nemen in het goedkeuren der notulen van de voorgaande zitting, verklaren dat zij zich ook met deze discussie niet zullen bemoeijen, terwijl de vergadering niet vrij is, en de minderheid zich onder eene geweldige onderdrukking bevindt.

De vergadering wordt gescheiden.

De zittingen van den 8 en 9, die, even als de voorgaande, door den heer *de Villele* gepresideerd waren, zijn met nog meer stilte afgelopen. Men heeft in dezelve een onverwacht bewijs ontvangen van den schrik, waar mede het Bestuur den toevalligen uitslag van zoo vele bewegingen aanziet. Een lid der Kamer (de heer *Boin*) een nieuw opstel van het artikel 2 aangeboden hebbende, is hierin door de Ministers ondersteund, hoe zeer zijne redactie noch met de wenschen der ultra-koningsgezinden, noch met de eerste voordragt van het gouvernement, in geen deele overeenstemmen. Men twijfelt zelfs niet, of de heer *Boin* is hierin niet anders dan het werktuig der Ministers geweest. De ware en zuivere *liberalen* hebben het nieuw voorstel verworpen, alstrijdig met de Grondwet, en als een listig middel, behendiglijk uitgedacht, om trapsgewijze tot dat uiterste te komen, waarnaar men heden, tegen den algemeenen wil des volks aan, niet meer openlijk durft streven. Een klein getal woedende *ultra's* hebben de nieuwe verandering afgekeurd, als niet spoedig genoeg hun doel bereikende. Eindelijk is het artikel van den heer *Boin* aangenomen, door die *liberalen*, welke gelooven zich *gematigd* te toonen, wanneer zij in huane vijanden een verregaande vertrouwen stellen; hetzelfde is aldus met eene meerderheid van 185 tegen 66 stemmen, als artikel der wet aanvaard.

Nu zijn de *liberalen* zeer waarschijnlijk verloren. Er waren niet meer dan 251 leden tegenwoordig: indien de voormalige minderheid van 125 Afgevaardigden, zoo wel gematigde *ministeriëlen* als *doctrinairen*, met de *liberalen* vereenigd, heden op haren post was, zij kon, met zich eenpariglijk tegen het artikel te verklaren, zeer gemakkelijk de ontwerpen der Ministers verijdelen, terwijl zij, ongetwijfeld, de stem die daartoe noodig was, onder de *Ultra's* zou gevonden hebben. Ten getalle van 125 uit de Kamer te gaan, als volhardende in het besluit, om geen deel aan de beraadslagingen te nemen, was gevaarlijk: want de Kamer kon wettiglijk beraadslagen, wanneer 129 leden bij een kwamen; en de meerderheid van deze helft der bestaande leden kon de zaak beslissen: maar dan zou de nederlaag der liberalen roemvol geweest zijn.

Wat er nu ook van kome, zie hier het *gewijzigd* en aangenomen artikel 2 der wet:

» De departementale-kies-kollegien bestaan uit de kiezers die hoogst in de lasten zijn aangeslagen, ten getalle van het vierde gedeelte der stem-geregtigde kiezers in het departement.

» Deze departementale-kollegien benoemen 172 Afgevaardigden, welke benoeming in 1829 zal plaats hebben, volgens de tabelle bij deze wet gevoegd.

» De arrondissements-kollegien, bij artikel 1 der wet in het departement daargesteld, zullen elk eenen Afgevaardigde benoemen: deze kollegien bestaan uit alle de kiezers die hun *politiek domicilie* hebben in een der gemeenten, begrepen onder elk kies-arrondissement, waar van de omschrijving voorloopig voor elk departement zal bepaald worden, op het advies van den departementalen-raad, bij koninklijke besluiten die, in de volgende zitting, aan de goedkeuring der wetgeving zullen onderworpen worden.

» Het vijfde gedeelte der tegenwoordige Afgevaardigden, hetwelk voor de volgende zitting moet vernieuwd worden, zal door de arrondissements-kollegien worden benoemd.

» Voor de volgende zittingen, zullen de departementen, welker deputatie moet worden vernieuwd, dezelve geheel in eens benoemen, volgens de gronden door dit artikel vastgesteld."

Uit dit alles volgt, dat het getal der Afgevaardig-

den, hetwelk heden, overeenkomstig de bepalingen van het Charter, tot niet meer dan 257 beloopt, op 430 zal worden gebragt, dewijl men wel zal zorgen dat de arrondissements-kollegien ten gevolge der reeds bekend gemaakte ontwerpen der Ministers, 258 in getal zullen zijn. Het Koninklijk besluit hetwelk ten dien einde moet genomen worden, is aan de goedkeuring der Kamer, in de volgende zitting, onderworpen: welke zitting zal bestaan vooreerst, uit de tegenwoordige 257 leden, waaronder niet meer dan 125 die tegen het artikel 1 hebben gestemd; en ten tweede uit 172 nieuwe leden, ingevolge de nieuwe wet benoemd door de meest belaste, die de rijkste grond-eigenaars zijn, waarvan de twee derden tot den adel behooren. De liberalen hebben dus niets anders verkregen, dan dat de verkiezing regtstreeks en onmiddelijk door de kiezers, en niet bij middel van candidaten, in vijf- of zes-dubbeld getal, door de meerderheid aan de minderheid voorgedragen, zal plaats hebben. Ook staat het vast, dat de rijke grondeigenaars dubbele stem hebben; eens in de arrondissements-kollegien, als meer dan 300 franken betalende, alwaar zij ééne Afgevaardigde helpen benoemen, en eens in de departementale kollegien als de hoogste lasten opbrengende: de heer Courvoisier in eene nadere ontwikkeling van zijn amendement, had deze ongelegenheid getracht te vermijden, en hierin niet kunnende gelukken had hij zijn voorstel ingetrokken: dit is nu eene afgemaakte zaak.

Advertentien.

AFBEELDINGEN eener BEZWANGERDE BAARMOE-
DER, door Professor F. SNIP en D. VAN GESSCHER, in 4
groot atlas formaat Platen met de beschrijving; voor alle
die eenige kennis daarvan wenschen te hebben; worden alle de
deelen nauwkeurig voor oogen gesteld: dit interessante werk
wordt heden voor f 3: - afgeleverd, te Amsterdam bij L.
VAN ES, in de Kalverstraat.

Eene Naamlijst van 2000 overledene en gesneuvelde Militairen, benevens een aantal nog in leven zijnde in Rusland, alle in het Koninkrijk der Nederlanden geboren, waarvan de belanghebbenden alle bewijsstukken, welke dienaangaande door de buitenlandsche autoriteiten opgemaakt zijn, bekomen kunnen; verzameld en uitgegeven door het Bureau van ONDER-
RIGTING en DOOD-EXTRACTEN, Nieuwendijk, N.º 18, te Amsterdam, zijnde de behoorlijke Exemplaren, volgens de wet, vertoond, en de verkoopprijs op 6 stuivers gesteld: bij J. Thierij en C. Menzing, in den Haag; Groenendijk, Rotterdam; Thoir en Thijssens en Zoon, Leyden; Blussé en van Braam, Dordrecht; Boers en Merkenberg, Brielle; Noorduijn, Gorinchem; W. Verblaauw, Gouda; J. Noorman, Bommel; Groenveld, Vlaardingen; W. G. van Heemsdaal, Schiedam; Gebroeders Abrahams, Middelburg; A. de Vos, Zirkzee; van Bergen en Comp., Breda; Palier en Zoon, 's Bosch; de Wed. Vieweg en Zoon, Nijmegen; Thijl, Zwol; E. R. Bouhuijs, Kampen; de Vries, Meppel; Heijningen-Bosch, Groningen; H. V. Huizingen, Winschoten; Steenberg van Goor en H. J. Ladenius, Leeuwarden; Tuinstra, Franeker; F. Hessel, Heerenveen; Holtkamp, Sneek; A. Vermeulen, Dokkum; Kets, Doeburg; Houdin, Gend; Bakens, Harderwijk; Karsenberg en Sigtenhorst, Deventer; Wansleben, Zutphen; Nijhoff, Arnhem; Wermeskerken, Thiel; Walré en Comp., Haarlem; Vermandel, Hoorn; Coster, Alkmaar; H. Rolff, Edam; Volkers, Monnikendam; J. G. Terveen, Utrecht; J. Blankenberg, Amersfoort; van der Meulen, Zaandam; Weniker, Naarden; F. Pereboom, Purmerend; C. W. de Jong, Tergoes; Prillwitz, Harlingen.

Eene tweede naamlijst van den voorigen veldtocht zijnde bijna 1000 overledene Militairen, waarvan de dood-ceduls door verscheidene russische autoriteiten en gouvernementen bereids uitgeclareerd zijn, en nog een aantal, van driemaal zoo veel in leven, als in de eerste lijst, waarvan de ophoudplaatsen daarin bemerkt zijn, en bijna 2000 overledenen in Polen, Oostenrijk en Duitschland, zal binnen één maand onder de pers, en is bij voornoemde Boekhandelaars voor dezelfde prijs van 6 stuivers te bekomen.

Op den 19 Julij 1820 zal in het Zwijnshoofd binnen Zutphen worden geveild, en 14 dagen daarna sijnal verkocht: eene Buitenplaats, genaamd het Bleck, onder Warnsveld, in een zeer aangenaam oord, een uur van Zutphen en het dorp Vorden gelegen; bestaande in een zeer logeabel, hecht en sterk Heerenhuis, met twee verdiepingen, tien meest ruime Vertrekken, Kelder en Droogzolder, Stalling, Tuinmanshuis en verder Getimmer, Tuinen en Plantagien; voorts Bouwmanwoning, Bouw- en Weidelanden, opgaand Hout en Akkermaalbosschen, te zamen groot ongeveer vijftig morgens. Nader te bevragen bij den Eigenaar Mr. H. A. TOE WATER, te Zutphen.

D. R. VAN WERMESKERKEN, Boekhandelaar te Thiel, geeft leden uit, is mede bij W. BRAVE te Amsterdam, en alom te bekomen:

I. *Mengelingen ten dienste der Nederlandsche Jeugd*, ontleend uit de Geschiedenissen, Natuurlijke Historie en Zedekunde, een Leesboek voor de hoogste klasse. à 30 cents.

II. *Tafel voor de Verdeeling en Herleiding der tiendeelige breuken.* à 15 cents.

Den 30 Mei 1820, is door den Boekhandelaar G. IJFMA te Franeker, aan de Heeren Burgemeesteren zijner woonplaats, ter vertaling in het Nederduitsch, vertoond: MOHAMED: Darstellung des Einflusses seiner Glaubenslehre auf die Völker des Mittelalters.

Bibliothèque Belgique; recueil politique et littéraire, publié par M. Wallaz. Avec cette épigraphe:

Qui que tu sois, rends compte à la patrie de tes actions. Qu'as-tu fait du tems et de la vie? La loi t'interroge; la patrie t'écoute, la vérité te juge.

THOMAS. *Essai sur les éloges.*

Tome premier. Livraisons 1. 2. 3. 4. 5: douze feuilles d'impression (192 pages); la Haye, 1818 — 1819.

6me livraison; la Haye, 8 Juin 1820: (80 pages).

Les livraisons suivantes compléteront les vingt-cinq feuilles d'impression (400 pages) dont se compose le volume.

Prix du tome premier, complet: f 5: - Holl.

Les 5 premières livraisons ont été débitées séparément, sans que les acquéreurs s'engageassent à prendre la suite: ceux-ci recevront, franc de port dans tout le royaume, sur leur demande, les 5 nouveaux cahiers qui doivent compléter le volume. Le prix de ces treize dernières feuilles brochées est de f 2: 10 — que l'on paie en prenant la 6me livraison: elles seront fournies en totalité, avant la fin de Juillet.

Les personnes qui n'ont pas les 5 premiers cahiers, les recevront avec la 6me, en se faisant inscrire pour le tome premier de la *Bibliothèque Belgique*.

On ne pourra plus se procurer de livraisons détachées: elles ne seront fournies qu'aux souscripteurs.

A dater du 1er Août 1820, si le nombre des abonnés à la *Bibliothèque Belgique* suffit pour couvrir les frais de l'entrepris, on publiera au moins dix feuilles d'impression (160 pages) en un seul cahier, ou en plusieurs, avant la fin de chaque mois. La *Bibliothèque* ne devient pas, cependant, un recueil périodique: on s'abonne pour un volume composé de 25 feuilles ou 400 pages in 8.º, y compris le titre et la table des matières, et publié en cahiers brochés au nombre de 4 à 8.

Prix d'abonnement, pour chaque volume, les livraisons envoyées franc de port dans le royaume des Pays-Bas f 5: - de Hollande.

On souscrit au bureau de la *Bibliothèque Belgique*, du Flambeau, et du journal hollandais *Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad*, à la Haye, rue Lange-Pooten, N.º 169, à la *Librairie Belgique*, canal dit het Spui, N.º 72; et chez M. van Weelden, libraire. — Dans les autres villes du royaume, chez MM. les directeurs des postes et chez tous les libraires, correspondans du Flambeau.

Documens historiques et réflexions sur le Gouvernement de la Hollande, par Louis Bonaparté, ex-Roi de Hollande. Paris, chez AILLAUD, 1820. 3 vol. 8.º
Prijs, negen guldens: Nederlandsche Boekhandel; op het Spui. N.º 72.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 12 Junij 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld . . .	2½ pCt.	45	a	45½
Rest. uitgestelde dito		1½	a	1
Kans-Biljetten	f	26¼	a	26¼
Schuldb. Sijnd. 1.º serie. 5 pCt.		98½	a	99½
ditto Sijnd. 2.º serie.	5	94½	a	95½

SCHIEDAM, den 12 Junij.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fast	6¼	ℓ
Amsterdamsche Proef.	7¼	—
Zonder de Belasting.		